

Moartea lui Pan

Lucian Blaga

I
Pan către nimfă

Cu strai de broască-n păr răsai din papură,
o undă
vrea să te cuprindă și nisipuri prind să fiarbă.
Ca dintr-o nevăzută amforă rotundă
îți verși mlădie trupul gol în iarbă.

Și vâna de la tâmple îmi zvâcnește
ca gușa unei leneșe șopârle
ce se prăjește-n soare,
mișcarea ta mi-adie murmur de izvoare.

Ca pânea caldă eu te-aș frânge,
mișcarea ta mi-azvârle clipe dulci în sânge.

Nisipuri prind să fiarbă.

Vară,
soare,
iarbă!II
Zeul așteaptă

Prin miriște se joacă
șoareci și viței,
iar vițele de vie
țin în palme
brotăcei.
C-o păpădie
între buze
o aștept
să vie.
Nu vreau decât
să-mi port curate
degetele răsfirate
prin părul ei,
prin părul ei
și-apoi prin nori
s-adun din ei
ca dintr-un caier
fulgerele-așa cum toamna
strânghi din aer

funigei.III
Umbra

Pan rupe faguri
în umbra unor nuci.

E trist:
se înmulțesc prin codri mânăstirile,
și-l supără sclipirea unei cruci.

Zboară-n jurul lui lăstunii
și foile de ulm
răstălmăcesc o toacă.
Subt clopot de vecerne Pan e trist.
Pe-o cărăruie trece umbra
de culoarea lunii
a lui Crist.IV
Pan cântă

Sunt singur și sunt plin de scai.
Am stăpânit cândva un cer de stele
și lumilor
eu le cântam din nai.
Nimicul își încoardă struna.
Azi nu străbate-n grota mea
nici un străin,
doar salamandrele peștrite vin
și câteodată:

Luna.V
Păianjenul

Gonit de crucile sădite pe cărări
Pan
s-ascunse într-o peșteră.
Razele fără de-astâmpăr se-mbulzeau
și se-mpingeau cu coatele s-ajungă pân' la el.
Tovarăși nu avea,
doar un păianjen singurel.
Iscoditor, micuțul își țesuse mreaja de mătase
în urechea lui.
Și Pan din fire bun
prindea țânțari celui din urmă prieten ce-i rămase.

Treceau în goană toamne cu căderi de stele.

Odată zeul își cioplea
un fluier din nuiă de soc.

POEZII ONLINE

Piticul dobitoc
i se plimba pe mână.
Și-n scăpări de putregai
Pan descoperi mirat
că prietenul avea pe spate-o cruce.
Bătrânul zeu încremeni fără de grai
în noaptea cu căderi de stele
și tresări îndurerat,
păianjenul s-a-ncreștinat.

A treia zi și-a-nchis coșciugul ochilor de foc.
Era acoperit cu promoroacă
și-amurgul cobora din sunetul de toacă.
Neisprăvit rămase fluierul de soc.